

PUBLICATIE.

De Staatsraad, Gouverneur van Vriesland.

Brengt ter kennis van de belanghebbende personen, dat op heden invorderbaar gesteld en tot voorschreven einde afgezonden zijn, de primitieve Patent-Konieren voor de navolgende Gemeenten, in het arrondissement:

Leeuwarden. *St. Anna Parochie, St. Jacobi Parochie, Lieve Vrouwen Parochie, Beetgum, Berlicum, Deinum, Dronrijp, Oosterend, Wommels, Blija, Ferwerd, Hallum, Huizum, Hjum, Jelsum, Marrum, Wirdum, Harlingen, Franeker, Minnerisga, Ried, Sexbierum, Tzum, Birdaard, Buitenpost, Kooten, Veenwouden, Dockum, Anjum, Ee, Holwerd, Nes, Nijkerk, Ternaard, Ballum, Nes (Ameland) en Schiermonnikoog.*

Sneek..... *Heeg, Nijland, Oppenhuizen, Rauwerd, Roordahuizum, Waga, Woudend, Lemmer, Balk, Hindelopen, Koudum, Oosterzee, Slooten, Stavoren, Workum en Langweer.*

Heerenveen.. *Heerenveen, Joure, Knijpe, Mildam, Haske, Oldeboorn, St. Johannisga, Tjalleberd, Akkrum, Langerwaag, Lippenhuisen, Beesterswaag, Ureterp, Boornbergum, Makkinga, Oosterwolde, Oudega en Rottevalle.*

Van de dienst van 1835; en dat men tegen verkeerde of te hooge aanslagen welke er in voormelde Kohieren van het Patentregt mogten bestaan, of worden verondersteld, zich bij reclame, zal kunnen voorzien, mits dezelve behoorlijk ingerigt, en met de vereischte bijlagen voorzien, uiterlijk vóór of op den 30 November aanstaande zijn ingediend, bij den heer Controleur der Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen, in de Divisie van Controle, waarin de aanslag is geschied.

Leeuwarden,
den 13 Augustus 1835.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
Bij absentie,
Het Lid der Gedeputeerde Staten,
Du TOUR VAN BELLINCHAVE.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland, overeenkomstig art. 8 van het plan van Negotiatie van eene somma van f 200,000, ter bestrijding van een gedeelte der kosten voor den aanleg van den Straatweg van Leeuwarden naar de Overijsselsche Grenzen, gearresteerd bij Koninklijk Besluit van den 30 September 1827, no. 103; — willende bepalen het tijdstip waarop de zevende uitloting ter aflossing van eene somma van dertig duizend Gulden, betaalbaar op primo Januarij 1836, zal plaats hebben.

Hebben goedgevonden en verstaan:

De bedoelde zevende uitloting te bepalen op Donderdag den 10 September 1835, des voormiddags elf ure, in eene opene zitting van het Collegie van Gedeputeerde Staten van Vriesland, op het Gouvernementshuis te Leeuwarden.

En zal deze Resolutie in de algemeene Nederlandsche, de Haarlemmer, en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, om daaraan de vereischte bekendheid te geven.

Leeuwarden,
den 13 Augustus 1835.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.
Ter ordonnantie van dezelve,
L. IJPEIJ.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland, willende bepalen het tijdstip voor het doen eener achtste uitloting ter aflossing van een kapitaal van een dertig duizend gulden, betaalbaar op primo Februarij 1836, uit de Negotiatie van f 450,000, tot bestrijding van een gedeelte der kosten van de noodige werken tot herstelling en verbetering der beschadigde Zeeweringen in de provincie Vriesland, door den stormvloed van 1825, zoo als zulks is voorgeschreven bij art. 8 van het plan van gezegde Negotiatie gearresteerd bij zijner Majesteits Besluit van den 19 October 1826 no. 114.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Bij deze te bepalen, dat de bedoelde achtste uitloting zal plaats hebben, op Donderdag den 8 October 1835, des voormiddags ten elf ure, in eene opene Vergadering van het Collegie van Gedeputeerde Staten van Vriesland, op het Gouvernementshuis te Leeuwarden.

En zal deze Resolutie in de algemeene Nederlandsche, de Haarlemmer en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, om daaraan de vereischte bekendheid te geven.

Leeuwarden,
den 13 Augustus 1835.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland,
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.
Ter ordonnantie van dezelve,
L. IJPEIJ.

P R U I S S E N.

DANTZIG, den 10 Augustus. Ofschoon de Rus Keizerlijke landtroepen reeds laatstleden Donderdag hunnen marsch van hier naar Kalisch voortgezet hebben, zoo is de Russische vloot, welke de troepen herwaarts heeft overgebracht en die omstreeks 20 zeilen sterk is, op ongeveer een mijl afstand in zee, nog altijd in het gezigt onzer hoven verbleven en men geloofst dat zij order heeft, aldaar tot op de komst des Keizers alhier, te verhooven. Deze vloot behoortlijk bemand zijnde, telt, zoo aan marine-soldaten als aan matrozen, omstreeks de 8000 koppen, en het gedurig verkeer dezer manschap met de stad brengt alhier veel geld in omloop. De Russische admiraal, die door zijne echnegoot met de aanzienlijkste geslachten onzer stad vermaatschapt is, geeft heden avond, aan boord van zijn admiraalschip van 110 stukken een bal, tot hetwelk een drie honderdtal heeren en dames uit de stad genoodigd zijn. De gasten zullen door de onlangs aangekomen Russische stoomboot naar en van het admiraalschip gebracht worden. Weligt zal evenwel het feest, hetwelk reeds gisteren had moeten plaats hebben, doch als toen om het ongunstige weder uitgesteld was geworden ook heden, wegens den aanhoudenden storm en regen, nogmaals verschoven moeten worden.

D U I T S C H L A N D.

DUSSELDORP, den 19 Augustus. Uit eene der Noordsche hoofdsteden wordt gemeld:

De aanstaande bijeenkomst te Töplitz geeft natuurlijk aanleiding tot allerlei geruchten en veronderstellingen. Van die allen is slechts eene enkele, welke wij het te meeste waardig vermeen, hier openlijk tegen te spreken, namelijk dat men of de Kalisch of te Töplitz eenige de minste vijandelijke demonstratiën tegen de westelijke Mogendheden zoude bedoelen. Wij gelooven in tegendeel te kunnen verzekeren, dat het aldaar te verhandelene veelmeer het bevestigen van den vrede van Europa ten doel heeft, en de goedkeuring van Engeland en Frankrijk wegeraagt. Men moet zich waarlijk niet verbeelden, dat de groote Mogendheden van Europa er aan denken, om zich te verdeelen en aan de hoofden van twee over elkander staande partijen te stellen. Nimmer heeft het noodzakelijke der eenstemmigheid zich sterker doen gevoelen dan op dit oogenblik. Men mag er gerustelijk op vertrouwen dat Frankrijk en Engeland niet vreemd zijn aan de beraadslagingen van Kalisch en Töplitz, en dat het slechts de inwendige verhoudingen der staten zijn, die hen verhinderen, daar openlijk deel aan te nemen, terwijl het zelfs nog te bezien blijft of zij er niet vertegenwoordigd zullen worden. De Spaansche aangelegenheden zouden er zeer wel, eene tot algemeen gevoelen verstrekkende oplossing kunnen erlangen, en de voorbereidende grondslagen zouden hiertoe alreeds gelegd zijn. Evenzeer is men er ook bedacht het Hollandsch-Belgische vraagstuk ernstig op het tapet te brengen, en de afgebroken onderhandelingen daaromtrent weder aan te knopen. En waarom zoude het dan zoo onmogelijk zijn aan de volken van Europa dien vasten vrede terug te schenken, waarvan de zegeningen zoo volmondig door allen worden erkend.

F R A N K R I J K.

PARIJS, den 17 Augustus. Men heeft thans de nummers van het dagblad *el Vapor*, dat te Barcelona wordt uitgegeven, van den 5, 6 en 7 dezer maand, ontvangen. Men leest daarin eene reeks van berigten, waaruit men moet opmaken, dat de aldaar plaats gehad hebbende oproerige tooneelen in eene soort van omwenteling in geest der heethoofdige vrijheidsvrienden ontstond zijn. Het genoemde blad vermeldt den moord van den generaal Bassa, die op den 5den te Barcelona is gepleegd, in de volgende bewoordingen:

„Reeds vooraf had het gerucht de aanstaande komst des generals Bassa in deze stad aangekondigd. Hare bevolking was eenstemmig in het besluit om de orde te handhaven, zoo lang de militaire bevelhebbers het niet zouden wagen. om te Barcelona een schrikbewind in te voeren. Maar toen men vernam, dat krijgsbenden op deze

hoofdstad aanrukten, dat Bassa reeds te Sans was, hoorde men van oogenblik tot oogenblik alarmschoten lossen. Bassa kwam te Barcelona binnen, en reed, zonder militair geleide, door de straten der stad. Algemeen zeide men, dat hij den moed des volks wilde uitarten, en weldra bleek uit een dof gemompel, dat de bewoners de uitarting aannamen. „Of ik of het volk moet onderdoen!” zou hij gezegd hebben. Weldra bleek het, hoe onvoorzigdig deze snorkerij geweest was. Het volk liep te wapen, de stedelijke militie stond in rijen geschaard, en weldra zag de generaal die op de hulp der troepen rekende, zich door gewapende burgers omringd. Te vergeefs mompelden zijne lippen den kreet van: *Leve de vrijheid!* Te vergeefs smeekte hij om lijfsbehoud. Bassa viel als slagoffer der volkswoede. Zijn lijf werd van een der balkons van het paleis naar beneden geworpen, door de straten gesleurd, en eindelijk aan de vlammen ten prooi gegeven. Men verbrandde daarop de papieren der politie en van het gewestelijk bestuur, alsmede de bureaux der in- en uitgaande regten. Het huisraad en de sieraden van het paleis werden gedeeltelijk vernield. Men vond in dat gebouw het vaandel van de gewezen koninklijke vrijwilligers, hetgeen niet weinig er toe bijdroeg om de gramschap des volks nog meer op te wekken. Tot in den nacht doorliepen talrijke drommen burgers de straten onder het geroep van: *Leve Isabelle II, Leve de vrijheid!* De dood aan de Dwingelanden! Sterke patrouilles, uit soldaten en manschappen der stedelijke militie zamengesteld, handhaafden de orde. Ongelukkig werd, toen de nacht gevallen was, de fabriek van stoomwerktuigen van de heeren Bonaplata, Vilaregut en Comp. door kwaadwilligen afgebrand. Dadelijk daarop werden alle de huizen der stad verlicht; overal gingen de korpsen muzikanten der bezetting en der stedelijke militie rond, en deden vaderlandsche liederen hooren.

„Den 6den des morgens, hoorde men de alarmtrom slaan. Een honderdtal plunders trachten aan de staatkundige beweging van den vorigen dag eene wending te geven, die tot regeringloosheid leiden moest. Als door betoovering vereenigde zich de gewapende burgermagt, en de aanstokers van regeringloosheid werden dadelijk gevat of over de kling gejaagd.

„De hoofdstad van Oud-Katalonje — dus eindigt het blad *el Vapor* zijn verhaal — is rustig. Zij wacht de besluiten der regering met eerbied af, maar die regering vergeet niet, dat het Spaansche volk de misbruiken waaronder het geleden, en de ketenen die het getroost heeft, moede is. Het volk stemt er in toe, dat de hervormingen trapsgewijze plaats hebben, en dat de beweging gematigd voortga, maar het duldt niet langer den heilloozen *status quo*. Het wil eene wettige vrijheid; het wil door onbetrouwbare mannen, die het vertegenwoordigend regeringstelsel ter goeder trouw voorstaan, geregeerd worden. De zoetsappige redevoeringen en bedriegelijke beloften hebben geene waarde meer. Het mom is afgevallen, en wees hem, die ons op nieuw moet trachten te bedriegen!”

Het meergenoemde blad behelst al verder een groot aantal proclamatiën, meeren-deels uitgevaardigd door eene voorloopige junta of gewestelijk raad, die zich, na het gebeurde, te Barcelona heeft gevestigd. Daarbij wordt aangekondigd, dat de generaal Pastor als het vertrouwen des volks bezittende, het opperbevel te Barcelona op zich heeft genomen, en zich verbindt om, zoo lang de Koningin daarover niet anders beschikt heeft, het aan niemand ter wereld over te geven. „Alzoo,” zegt de junta, „zal Llander geen enkel gezag meer in dit gewest uitoefenen, want dit vordert de wenschen des volks en wij zelven.”

Nog blijkt uit deze proclamatiën, dat de burgerlijke gouverneur te Barcelona zijn ontslag genomen heeft, en door zijnen geheim-schrijver vervangen is, en dat de stedelijke raad, door vijf commissarissen uit den boezem des volks versterkt, zich met het opstellen van een krachtig verdrag aan de regering bezig houdt. Zij kondigen aan, dat eering troepen zullen worden uitgezonden, om de Carlistische benden, die het gewest verwoesten, te vernietigen; dat van den 6den des morgens vrijwilligers zullen worden aangenomen, die de Carlisten zullen gaan bestrijden, en een rantsoen brood alsmede vijf reulen zullen ontvangen; dat de junta zich met maatregelen bezig houdt, om de monniken, die thans in twee bij Barcelona gelegene forten zijn opgesloten, over elders te vervoeren; dat onderscheidene burgerlijke en militaire beambten, wier staatkundige denkwijze verdacht is, zijn afgezet; dat nieuwe censoren voor de voortbrengelen der drapers beoemd zijn, die op de hoogte der tegenwoordige omstandigheden staan; en dat alle wachposten in de stad voortaan half door soldaten en half door manschappen der stedelijke militie zullen worden bezet. „De wending, welke de openbare aangelegenheden hier genomen hebben,” zegt de junta, in eene harer proclamatiën, „zal de zaak van Isabelle en der vrijheid eenen allereengewigtigsten stap voortwaarts doen vertragen.”

Uit Perpignan schrijft men van den 9 Augustus, dat geen Franschen bij de oproerige tooneelen te Barcelona geleden heeft, met uitzondering van den bankier *Pauhin-Lurand*, wiens leven en bezittingen, daar hij van gehechtheid aan don Carlos verdacht werd gehouden, groot gevaar hadden gelopen. Hij was echter nog gelukkig gered, en had aan boord van de Fransche oorlogskorvet *la Perle*, die voor Barcelona lag, eene schuilplaats gevonden.

De generaal Llander is met zijn gezin naar Frankrijk gevlucht, en werd den roden te Perpignan verwacht. Hij moet zich bitter beklagen, dat men hem aan zich zelf overgelaten, en daardoor belet heeft, om onlusten te keer te gaan, waarvan de gevolgen thans onberekenbaar zijn.

Volgens een télégraphisch berigt uit Bayonne van den 14den, dat door de Fransche regering openbaar is gemaakt, zijn ook te Saragossa ernstige onlusten uitgebroken. Men sprak te Parijs van de oprichting eener junta in die stad, die in naam van geheel Arragon handelde, en de Madridsche regering niet meer erkende.

Uit Caen meldt men van den 14 Juli: „De droogte, die nu reeds verscheidene maanden in onze streken voortduurt, begint aldaar meer en meer verderfelijke uitwerkingen te zien. De akkers en weiden zijn geheel en al door de zon verschooid; van het nagras zal niets te regt komen. In een groot aantal plaatsen heerscht een algeheel gebrek aan water, en is men gedwongen, hetzelfde niet slechts voor het drinken der beesten, maar zelfs voor huishoudelijk gebruik, tot op zeer verre afstanden te gaan halen. De meeste watermolens staan sedert lang stil. Dit is onder anderen het geval met die der talrijke katoenspinnerijen van Condé sur Noireau, waarin tusschen de 2 en 3000 menschen arbeiden. Men wil, dat de eigenaars daarvan zich reeds genoodzaakt hebben gezien, om het meerendeel hunner werklieden weg te zenden. Te Falaise wordt, zoo men zegt, het water voor 50 franken de ton verkocht. Indien deze geheel ongehoorde droogte nog langer duurt, dan zullen wij ons weldra in denzelfden nood bevinden, als de bewoners van sommige streken van Bretagne, alwaar men, bij gebrek aan water, de cider of appeldrank voor huishoudelijk gebruik of tot het drinken van beesten bezigt. Ook in het departement der Orne staan bijna al de korenmolens stil. Het stedelijk bestuur van Alençon heeft bij het onze narigen ingewonnen, omtrent de wijze, waarop hetzelfde de broodbakkers schadeloosstelt voor de buitengewone onkosten, welke zij gedwongen zijn tot het verkrijgen van meel te maken, dat thans slechts op de afgelegenste punten, bepaaldelijk te Rouen, nog beschikbaar is. Men heeft reeds de te Bretteville gelegerde ruiters van daar naar Caen moeten verleggen, omdat er in eerstgenoemde plaats volstrekt geen water meer voor het drinken der paarden verkrijgbaar was.”

Terwijl men dus in het westen van Frankrijk zeer over de langdurige droogte klaagt, meldt men uit Metz, dat de zomer in die streken wel weder buitengewoon heet is, maar dat toch de graanoogst altevooordeelst is uitgevallen. Uit sommige streken van Italie wordt geklaagd over te veelvuldigen regen.

Van den 19den. Eene télégraphische dépêche van Perpignan, van den 13den, kondigt aan, dat er te Ripoll en te Beyra, even als te Barcelona, nieuwe onlusten hebben plaats gehad. Er is een klooster verbrand, en verscheidene monniken zijn vermoord. — Het voorloopig bestuur van Barcelona heeft eene nieuwe proclamatie afgekondigd, welke eindigt met de woorden: „*Leve de Vrijheid en Isabelle II!*”

Eergisteren heeft het hof der pairs uitspraak gedaan over de 26 ontvingte beschuldigten van Lyon. Vier hunner zijn vrij verklaard, één is tot verbanning, 5 zijn tot 20 jaren gevangenis, 7 tot 15 jaren, en 8 tot 10 jaren gevangenis veroordeeld.

De veroordeelde Lyonnezen, welke tot de straf van deportatie zijn verwezen, worden allen naar de gevangenis van Mont St. Michel gevoerd, en vooreerst aldaar gevangen gezet.

Men verzekert thans van goederhand, dat *Fieschi* zich veel beter bevindt. Hij moet aan den advocaat *Chaix d'Est-Ange* hebben geschreven, ten einde denzelfden over te halen, om hem voor het gerechtshof der pairs te verdedigen, en vleit zich denzelfden in staat

te zullen stellen, om zijne misdad in een minder hatelijk daglicht te doen voorkomen, dan waarin dezelve thans algemeen wordt en moet worden voorgesteld.

Het rapport van den heer *Sauzet*, ten aanzien van de voorgedragene wetten, betreffende de vrijheid der drukpers, voldoet in geen deele aan de verwachting der liberalen. In stede van de bepalingen, over welke men zich het meest beklagde, te verzachten, heeft de commissie der gedeputeerden dezelve in verscheidene opzichten verzwaaard, zoo wel ten aanzien van de qualificatie der misdrijven, als van de verplichtingen der verantwoordelijke uitgevers der dagbladen. De uitgave van prenten en caricaturen wordt bij de nieuwe voordragt geheel en al aan de censuur van het bewind onderworpen, even als de tooneel-voortooningen. De heer *Sauzet* heeft dan ook het gewigt der voorgestelde wetten in geen deele ontveinsd, en rondt de tekenden gegeven, dat het bewind met eene soort van dictatuur, betreffende de vrijheid der drukpers, werd bekleed, en dat hetzelfde zich eene zware verantwoordelijkheid op den hals zoude halen, bijaldien het van deze uitgestrekte magt misbruik maakte.

Al de dagbladschrijvers, welke niet bepaaldelijk tot de ministeriële partij behooren, verheffen zich tegen deze wettelijke bepalingen. In een der republikeinsche bladen leest men dienzaaende het navolgende: „Indien wij niet vreesden, een man, die vrij wat meer achting verdient dan de heer *Sauzet*, in de vrede van zijne gevangenschap te ontrusten, zouden wij verklaren, dat geen ander dan de heer *de Chanselaune* [de minister van Koning *Karel*, die ter zake van de Julij-ordonnantien door den heer *Sauzet* is verdedigd] het rapport uit de gevangenis van Ham aan zijnen voormaligen advocaat kan hebben opgegeven. Het is de staatkunde der beruchte ordonnanden, welke, onder de hand, met veel meer hatelijkheid en dwaasheid wordt opgezet.”

De gedeputeerden hebben een amendement aangenomen, houdende, dat, indien de gezwoorenen, bij eene eenvoudige meerderheid, schuldig hebben verklaard, de leden van het hof van assises mede bij eene eenvoudige meerderheid kunnen verklaren, dat de gezwoorenen zich hebben bedrogen, en dat de zaak dan voor eene nieuwe jury moet worden gebracht. — Het bewind heeft met dit amendement alleszins genoegen genomen.

De berichten uit Spanje luiden nog geenszins gunstig voor het bewind der Koningin. In Saragossa heeft men, onder den kreet van *leve de constitutie van 1812*, een nieuw bewind aangesteld, en den kapitein-generaal genoodzaakt zich te verwijderen. Zulks moet den joden, zonder veel dadelijke onheilen te verwekken, hebben plaats gehad, doch sedert moeten er verregaande wanordnen zijn voorgevallen, en vele kloosterlingen op eene barbaarsche wijze zijn afgemaakt.

Men heeft berichten uit Barcelona tot den 11den. Die stad wordt door eene regerings-junta bestuurd, welke zich van het hoog gezag heeft meester gemaakt, en hare voorwaarden naar Madrid heeft gezonden. Eene der eerste is, dat de generaal *Pastor* het bevel over de troepen zal behouden. De junta heeft eene tweede autoriteit doen aanstellen, waarvan de leden door de inwoners zijn benoemd. Deze laatste vergadering kan in zeker opzicht als vertegenwoordigende het volk, optreden. — De beweging van Barcelona is door die van Tarragona gevolgd. De generaal, die aldaar voor de Koningin het bevel voerde, is naar Frankrijk gevlugt.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 19 Augustus. Laatste Vrijdag 7 dezer is nabij Redruth, bij Exeter, de ketel eener stoommachine gesprongen, waardoor eene vreeselijke verwoesting werd te weeg gebracht. Op het tijdstip der losbarsting bevonden zich verscheidene personen in het gebouw der machine en werden dus naar alle richtingen heengegolgeld. Een der ongelukkigen werd, even als eene bom uit een mortier, omtrent 200 voet hoog in de lucht geworpen, waarna hij als een vermetel lijk ter aarde viel. Drie anderen verloren oogenblikkelijk het leven, een overleed onder het naar huis dragen, en vijf andere, waarvan drie vermoedelijk niet in het leven zullen blijven, werden jammerlijk gekwetst en gebrand.

Het van New-Orleans naar Liverpool bestemde schip *Walter Scott* is den 21 Junij II. op de hoogte van Charleston door den bliksem getroffen en in brand geraakt; het vuur niet te blusschen zijnde, begaf het scheepsvolk zich in de groote boot en landde te Norfolk. Het schip werd met de lading, bestaande in ruim 1700 balen katoen eene prooi der vlammen. De waarde der lading wordt op ongeveer 25,000 pond sterling begroot, welke gelukkiglijk te Liverpool verzekerd was.

In een Engelsch blad leest men het volgend welbedacht, doch door toeval ontdekt middel, om verboden sijne goederen in te voeren: „Laatsleden Zaterdag kwam een schip van Calais te Londen aan, onder andere goederen ook een kist speelgoed aan boord hebbende. Een der douane-beambten zijne kinderen willende verhooren, verzocht den koopman aan wien de kist geconsigneerd was, dat hij hem een houten paard geven mogt. De koopman weigerde en vorderde op vrij hoogen toon van den beambte, dat hij het paard weder in de kist zoude leggen, het geen deze deed. De beambte echter, nadat de koopman weggegaan was, weder een paard uit de kist gehaald hebbende, brak toevallig dit laatste, waardoor 12 paren sijne zijden Fransche handschoenen voor den dag kwamen, die zeer netjes in het paard waren gevoegd vóór dat het beschilderd werd. Bij gedaan onderzoek bleek het, dat al het speelgoed dezelfde koopwaren verborgen hield: paarden, schapen, honden, enz. alles was met handschoenen gevuld; er werden op die wijze 178 donzigen paren handschoenen, ter waarde van 2400 gulden gevonden; 12 kleine trommels hielden elk 12 paren. De geheele verzending was zoo net ingepakt en het speelgoed zoo goed gemaakt, dat zonder het genoemde toeval deze smokkelwijze nimmer ontdekt ware geworden.

Een Duitsch militair heeft in zijne waarnemingen omtrent de cavallerie, de volgende merkwaardige sprongen opgeteekend, door paarden volbragt. Gedurende het bloedbad te Kairo in het jaar 1811 sprong *Schahim-Bey* met zijn paard over eenen zes voet hoogen muur en naar beneden in eenen 30 voet diepen afgrond. Het paard bleef dood op de plek, doch deszelfs berijder was onbezeerd. — De grootste sprong, die immer in Frankrijk is gemaakt, was die, welken de aanvoerder van *Napoleons* mammelukken-garde volbragt, die over eene gracht van twintig voet breedte sprong. — Te Athene stonden de 7000 krijtksknechten van lord *Cochrane* in eens reeks vierkante schansen, die door 7 voet breedte en 4 voet diepe grachten waren gedeeld, en evenwel joegen 1000 Turksche Delhis, waarmede het aanvallende Turksche corps bestond, in eenen ren over de grachten der verschansing heen, en bleuven, in weerwil van de bajonetten der verdedigers, in welinge oogenblikken 3000 soldaten neder. — Bij Kouli-Kaleff-scha was het front der Russische armee niet alleen door boomen en struiken, maar ook door eene bergkloof beschut, over welke geene Europeesche ruiters het hadde gewaagd heen te springen. Ondanks het vuur uit 30 kanonnen en 8000 geweren vloegen 3000 ongedisciplineerde Turksche lancers in vollen galop over den afgrond, bemagtigden het geslacht, drongen in twee quarrés het legerkamp binnen, en bleuven 4000 Russen neder, die, zonder om lijfsgenade te vragen, omkwamen.

Van den 15den. Gisteren avond is binnen deze stad een zware brand uitgebarsten, welke zeer noodlottige gevolgen dreigde te hebben. Dezelve was ontstaan in een met hout gevuld pakhuis, in huur bij den timmerman *Brasselaars*, gelegen midden in een blok huizen tusschen de markt, korte Brugstraat en Kerkstraat, en omgeven van verscheidene met brandbare stoffen gevulde magazijnen en bergplaatsen, van welke sommige weldra mede werden aangestoken. Ondanks de schaarste van het water (want al de pompen in den omtrek waren spoedig leeggepompt), heeft men het geluk gehad, den brand vrij spoedig meester te worden, zoo dat buiten alle verwachting alleen het bovenvermelde hout-magazijn geheel in de asch gelegd en de belendende gebouwen slechts gedeeltelijk verbrand zijn. Behalve aan den boven allen lof verheven Iver van burgerlijke en militaire autoriteiten en van ingezetenen, heeft men dezen gelukkigen afloop vooral hieraan te danken, dat het weder zeer stil was.

LEEUWARDEN, den 24 Augustus. Door Z. M. is bepaald, dat de de Willemsoord liggende en voor de dienst gereed zijnde corvet *Cattor*, den 1 September aanstaande, met eene eskwipage van 160 koppen, zal in dienst gesteld en het bevel daarover opgedragen worden aan den Kapitein Luitenant ter zee op non-activiteit, *F. H. Ampt*.

Bij eene ministeriële aanschrijving aan de heeren Gouverneurs is bepaald, dat de agenten van den algemeenen Rijkskassier aan het regt van patent als bankiers zijn onderworpen, wanneer zij wisselhandel drijven en wissels tegen genot van provisie discompteren.

In ons vorig sommer deelden wij, volgens een onzer dagbladen, een artikel mede, betreffende de verbeterde regeling der openbare uurwerken. Thans wordt opgemerkt, dat het slot van dat artikel, gelijk elk deskundige moet in het oog vallen, onnauwkeurig is. Wel verre, nemelijk, dat de zonnewijzers bij deze nieuwe tijdregeling zouden ter zijle gesteld worden, zijn heeren Gedeputeerde Staten der provincie integendeel uitgenoodigd om in de voornaamste steden *nieuwe en nauwkeurige zonnewijzers*, door deskundige personen te doen stellen, ten einde dezelve, met behulp der dagelijkse tijdsverrekening, zoo als die in het *Jaarboekje* voor het Koninkrijk der Nederlanden wordt opgegeven, te doen strekken tot regeling der klokken naar den middelbaren tijd.

Naar men verneemt, zal binnen welinge dagen het eerste nummer van het nieuwe muzikale tijdschrift, *Apollon* gantzen, te 's Gravenhage het licht zien. Hetzelfde zal maandelijks worden uitgegeven en eene verzameling van de beste bestaande en dagelijkse uitkomende muzikstukken voor de piano-forte bevatten. Men wordt daardoor in staat gesteld, om, tegen geringen prijs, maandelijks verschillende stukken van goede componisten te ontvangen, en aan de talrijke beoefenaren der piano-forte wordt dien ten gevolge de gelegenheid aangeboden, om hunne studien op eene min kostbare wijze geregeld te kunnen voortzetten. De stukken, die door de vervaardigers van dit maandwerk gekozen zullen worden, zullen van de eerste componisten zijn, zoo als *Adam, Auber, Bertini, Beethoven, Czerny, Chopin, Cramer, Cherubini, Diabelli, Herz, Hummel, Hunten, Kalkbrenner, Mozart, Meyerbeer, Mocheles, M.*

deloehn Bartholdy, Heissiger, Ries, Spontini, Schmitt, Weber, enz. In een land, als het onze, waar de toonkunst, sluits koren tijl, zulke snelle vorderingen gemaakt heeft, waar een groot getal ingezetenen er met regt roem in stellen deze edele kunst te beoefenen of dezelve te onderwijzen; waar eene maatschappij tot derzelver bevordering bestaat, welke werkzaamheden ten verleden jare eene zoo heerlijke uitkomst hebben opgeleverd; in zulk een land, waar de regering van den staat, zoo wel als die der gewesten en gemeenten, zich beijveren om deze schoone kunst voor te staan en te verbreiden, in zulk een land kan het niet anders of een tijdschrift, met dat zelfde oogmerk vervaardigd en uitgegeven, moet algemeen bijval vinden. De proeve, welke van hetzelfde is uitgegeven, en die in een stuk van *Mendelshon Bartholdy* bestaat, voldoet ruimschoots aan de verwachting. De uitvoering doet de uitgever eere aan.

De Belgische gedeputeerden beraadslagen sedert eenige dagen over de inrigting van het hooger onderwijs. Na aangenomen te hebben het beginsel, dat van wege het Rijk onderwijs zal worden gegeven op de academien van Luik en van Gend, is men gekomen tot het besluit, dat de academische graden zullen worden verleend door gezwoorene examinateurs, die van regeringswege zullen worden aangesteld, weshalve de kweekelingen van de zoogenaamde vrije katholieke en liberale universiteiten die graden zullen kunnen erlangen, zonder de beide eerstgenoemde te behoeven te bezoeken. Over de magt, welke deze examinateurs zal aanstellen, is lang getwist, en, met 42 tegen 41 stemmen, zijn de gedeputeerden gekomen tot het besluit, dat beide Kamers tot de benoeming zullen medewerken. Met eene veel grootere meerderheid is het beginsel aangenomen, dat het openbaar gezag niet geheel van de benoeming zal worden uitgesloten. Daar de partij der geestelijkheid meester is van de benoeming der groote meerderheid van de senatoren en gedeputeerden, voeden de and-revolutionairen geen twijfel, of de gezwoorene examinateurs zullen geene andere wezen, dan die de bestuurder der vrije katholieke universiteit aangenaam zijn, en voorspellen zij, dat het kort zal duren, of de genoemde universiteit, welke de stad Leuven nu als eene weldaad zal moeten aannemen, zal de eenige zijn, welke men begeert in stand te houden.

De *Rhijn und Moselzeitung* schrijft van den Rijnkant onder dagteekening van 10 Augustus: Bij gelegenheid van de handeling over de toelaansluiting hebben sommige redenaars in de Badische kamer zich over de privilegien uitgelaten, welke de vrijhaven van Keulen bezit, en er op aangedrongen dat Baden dastegen optreden mogt. In Pruisen bestaat geen monopolie-stelsel; alle steden hebben dezelfde regten; alle verheugen zich in dezelfde voorzorg en liefde der regering. De geringe voorregten welke Keulen boven de overige vrijhavens heeft, dagteekenen van voor het bestaan der latere havens. Overigens kan op goede gronden verzekerd worden, dat alle vrijhavenplaatsen aan den Rijn, zooals zulks in den aard der zaak ook ligt, aan eenen en denzelfden regel en behandeling onderworpen zijn; hetgeen tot heden ter oorzaak der voortdurende onderhandelingen met Baden en Nassau niet geschieden kon.

Omlangs heeft het voorzittend kanton Bern aan de Wurtembergsche regering eene nota ingediend, waarin de wensch te kennen gegeven werd, dat, bij den aanstaanden afloop van het tusschen Wurtemberg en het Eedgenootschap gesloten handelsverdrag, de regering van dat land, niettegenstaande hare toetreding tot de groote Duitseche tolvereniging, eene nieuwe, naar de thans bestaande omstandigheden gewijzigde overeenkomst tot bevordering der wederzijdsche handelsbelangen zou willen sluiten. In de afgelopen maand Julij is daarop, volgens de *Zuricher Zeitung*, een antwoord van den kant van Wurtemberg ingekomen, houdende, dat, in de vooronderstelling dat het Eedgenootschap, na den afloop van het met Wurtemberg gesloten handelsverdrag, wellicht geneigd zou zijn om met de Duitseche tolvereniging eene overeenkomst wegens de handelsbetrekkingen te sluiten, bij de jongste onderhandelingen, in Berlijn door de aan Zwitserland grenzende staten die zaak ter sprake was gebracht, en dat de regeringen van Wurtemberg, Beieren en Baden niet alleen gemagtigd waren geworden om deswege met het Eedgenootschap in onderhandeling te treden, maar dat men zich ook reeds verstaan had omtrent de voordeelen, welke aan het Eedgenootschap toegeestaan zouden kunnen worden.

DOESBURG, den 16 Augustus 1835.

De van Diest, Predikant te Hengelo, voor de beroeping herwaarts bedankt hebbende, heeft de kerkraad der hervormde gemeente alhier, het vorig zetal aangevuld met Ds. van Gulpen, te 's Gravenpolder, bestaande dus uit zetal uit de volgende Predikanten naar alphabetische orde: Ds. Biskop te Werken-dam; Gerritsen te Zoelen; van Gulpen te 's Gravenpolder; Hesselijk te Wierde; Patijn te Wadenooijen; Zuhli te Renswoude. En is hieruit dadelijk beroepen: Ds. F. M. C. Hesselijk Predikant te Wierde.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Van den 16 tot den 23 Augustus 1835.

Binnengekomen: Den 17 Augustus de schonerscheper *Hope*, kap. W. Cousins, Union, kap. A. Gillaway, beide van Londen en *St Thomas*, kap. N. M. L. de-gaard, van Newcastle; het kofschip *Eendragt*, kap. O. A. Hansen, van Memel. — Den 18 dito het smakschip *Vrouw Jeltina*, kap. L. P. de Vrede, van Memel; het kofschip *Annegina*, kap. J. R. Kuiper, van Drobach. — Den 19 dito de kofschepen *Egbertus*, kap. L. E. Tiktak, *Vrouw Antje*, kap. H. D. de Groot, de *Houthandel*, kap. K. D. de Groot, alle drie van Christiaansand en *Ipeus*, kap. H. de Weerd Jr., van Riga; het smakschip *Vrouw Jantina*, kap. J. D. Blauw, van Oudsoen. — Den 20 dito de kofschepen *Arendina Maria*, kap. G. H. Boerhave, van Dantzig, *Eendragt*, kap. G. H. Haverbult, van Oosterisoer en *Hollands Trow*, kap. H. L. Kok, van Drammen. — Den 22 dito de kofschepen *Concordia*, kap. J. A. Keun, van Holmstrand, *Petronella*, kap. C. B. Freese, van Dantzig en *Arius Johannis*, kap. H. van Wijk, van Petersburg; de smakschepen *Vrouw Jantina*, kap. R. T. de Jonge, van Witsteen en *Jacobina*, kap. R. J. Klunder, van Dantzig; het tjalkschip *2 Gebroeders*, kap. B. H. van der Werf, van Oosterisoer. — Den 23 dito het kofschip *Groot Lankum*, kap. J. O. Stuut, van Christinastad; het brikship *Charlotte*, kap. J. Kijland, van Christiaansand; het galjasschip *Maria Dorothea*, kap. O. Galle, van Riga.

Uitgezeild: Den 17 Augustus de kofschepen *Wilhelmina*, kap. A. B. Visser, naar Noorwegen, *Concordia*, kap. O. P. Smit en *Vriendschap*, kap. J. J. Brans, beide naar Zee. — Den 20 dito de kofschepen *Willem Olivier*, kap. G. J. Korter, 2 *Gebroeders*, kap. H. J. Zeven, naar Noorwegen; het galjoetschip *Johanna*, kap. J. E. Rehme, naar Eisleeth. — Den 21 dito het tjalkschip 2 *Gebroeders*, kap. J. Drewis, naar Weile. — Den 22 dito het kofschip *de Jonge Jan*, kap. J. E. Bart, naar Noorwegen. — Den 23 dito de schonerscheper *Union*, kap. B. H. Disneij en *de Fame*, kap. W. Barfield, beide naar Londen.

MENGELEWERK.

DE GESCHIEDENIS VAN EEN ZELFMOORDENAAR.

Een jong mensch ongeveer zestien jaren oud, ging op den helderen dag de Londenbrug over en sprong eensklaps in de Theems. De voorbijgangers zagen hem met verbazing, doch eer iemand redden kon, was hij een lijk. Ingevolge de wetten in Engeland wordt over elken zelfmoordenaar een geregeld onderzoek der Gezwoorenen ingesteld. Men tracht hierbij op te sporen en te ontdekken de oorzaak, welke den ongelukkige tot dit besluit heeft gebracht; zij, die hem tot vertwijfeling en zelfmoord hebben vervoerd, worden naar de mate hunner schuld gestraft, en waar geene schuld van anderen is uit te vinden of bestaat, is de uitspraak der Jurij altoos: „de ongelukkige was zineloos!” — De vrome Engelschman toch verklaart het voor onmogelijk, ter eere van de aan den christen aangehoedene genade in al het naamloos lijden, welke het leven tot een hel en de dood tot een paradijs maken kunnen, dat een mensch met gezonde zinnen in staat zij, zelfs het onverdraaglijkst pak vroeger van zijn schouders te werpen, dan dat het lot, door de orde der dingen bestemd, hem gebiedt, zijnen post te verlaten.

Alzoo werd dan ook eene Jurij over het lijk des verdronkenen jongelings ingesteld. Daar het ongeval bij den dag geschied was in het aanschouwen van een aantal personen mangelde het niet aan geloofwaardige getuigen, welke bevestigden dat de dood uit elgen vrijen wil had plaats gehad. Naam en stand des gestorvenen waren spoedig uitgevorscht en tot nasporing der beweeggronden moesten zijne naaste betrekkingen worden gehoord, de vader en de moeder. Beide waren den Gezwoorenen wel is waar als arme doch brave lieden bekend, beiden verscheren dlep ter nedergelegenen over de ongelukkige daad van hun eenig kind. Hun getuigenis behelsde, dat hij altoos een zeer brave zoon geweest was, die nimmer eenige straf verdiende. Slechts voor acht of negen weken was hij wat meer in zich zelven gekeerd als te voren, en eens had hij des Zondags avonds zich zeer bedroefd, dat hij zijn wekelijksch loon, bestaande in acht schellingen, dat hij anders altoos te hu's bracht, verloren had, en op een anderen tijd zeide hij daarvan de helft voor een gebroken glasraam te hebben moeten betalen. Daarover was hij echter niet eens bekoord geworden, wijl men hem nimmer op een leugen betrapte had.

Niet [Jurij], die, bij nader onderzoek, aan de waarheid van het verhaalde der ouders niet behoefde te twijfelen, en dus op dezen geen kwaad vermoeden konde hebben, waren gereed tot de uitspraak, toen een oude visscher binnentrad, met een knaap aan de hand, van gelijken ouderdom als de overledene, en welke van de zaak had hooren spreken. „Deze knaap,” zeide de oude man, „die mijn peef is, heeft nog verschillende omstandigheden van den verdronkenen Dick Stevens vereld en kan dus hier als getuise dienen. Ik breng hem hier, met uw verlof mijne heeren, en vertel nu Jack, wat gij te vertellen hebt, en antwoord opregt en eerlijk op 't geen u gevraagd zal worden.” Na de eedaflegging en eenige korte formaliteiten deed Jack, een eenvoudige

maar brave en oprechte jongeling, zijn verhaal, hetwelk hoofdzakelijk hierop nederkwam.

Jack was een schoolkameraad van Dick en later waren zij vertrouwde vrienden geworden. Dags voor den zelfmoord waren zij elkander op straat ontmoet, en denzelfden weg langs moettende, waren zij een half uur ver te zamen gegaan. „Ik weet waarachtig niet Jack, wat er nog van mij worden moet,” had Dick gezegd, „maar zoo houd ik het niet langer uit; en toch weet ik er niet aan te veranderen.” — Op de vraag van Jack wat hem dan zoo wars van het leven en de menschen maakte, had Dick, na eene onverbreekbare geheimhouding gevorderd en de belofte daartoe verkregen te hebben, aan Jack 't volgende verhaald:

Den avond van het laatste Kersfeest had Dick bij zijnen zwager doorgebracht, zich met zijne ouders aan Roastbief en Plum-Pudding degelijk vergast. De Punchkom was niet vergeten en nadat de oude lui reeds vertrokken waren, hadden de kinderen met elkander den niet rijken maar met een goed inkomen gezegenden gastheer, op zijne vriendelijke uitnodiging, nog wat gezelschap gehouden, tot dat Dick met een rabbelroes en een vrolijk gemoed eindelijk alleen huiswaarts stevende. Nu deed het vijfandig noodlot Dick twee van die vrouwelijke wezens ontmoeten van welke er honderden en duizenden, dag en nacht, bij ieder uur, de straten van London doorkruisen. Hij wederstond hunne verleiding niet, kwam in hare woning, en toen hij te huis gekomen de halve kroon, van zijnen heer ten geschenke ontvangen, zou opbrengen, was zij uit zijn zak verdwenen. De wensch om het geld terug te krijgen bragt hem nog tweemaal in dat noodlottig huis, en hij misleidde zijne ouders door het voorgeven, dat hij bij zijn zuster geweest was, even als door het later voorgewende, dat hij eens zijn weekgeld verloren en een andermaal, dat hij de helft had verbruikt tot betaling eens gebroken vensters. — Uit dit alles wat hij zijn vertrouwden vriend had medegedeeld was op te maken, dat die vrouwlieden den oevervaren knaap door geestrijke drank beneveld en hem dus van zijn loon hadden beroofd. Bij zijn laatste bezoek, dus luidde zijn verhaal, had er een zeer klein kind, in de kamer, alwaar zij zich bevonden, luid gekreien. Op zijne vraag wien dat kind behoorde had een der meisjes geantwoord dat zij de moeder was; daarna vertoornend over het aanhoudend geschrei was zij met het kind uit de kamer gelopen, kort daarop terug gekeerd, het kind wel is waar zwijgende, maar verwurmd in hare armen. Ontzet bij dien aanblik en van afschrik overmeesterd wilde Dick zijns de kamer en het huis ontvloden, dan de vrouwlieden hadden hem dit eerst goedsmoeds willen verhinderen, en toen hij zich met geweld van haar wilde ontdoen, had de meid, welke zich moeder van het kind noemde, hem „bij alle duivels” bezworen, dat als hij haar niet hielp het kind weg te Moffelen, zij hem als den moordenaar aanklagen en aan de galg brengen zou. De gruwzame angst die den jongman bij de gedachte aan zijnen vader en moeder, die hij reeds driemaal had voorgelogen, aangreep, had zijne zinnen bemeeerd, en half bewusteloos hielp hij de goddelooze vrouwen het kind onder de trappen begraven.

Van dezen tijd af was alle rust, alle vrede uit zijne ziel verbannen, alle slaap van zijn oogleden geweken, en buiten het verdriet, dat hij de liefde zijner ouders had verbeurd, uit hoofde van zijn bedrog, behalven de wroeging als medeplichtig aan eene misdaad, waren steeds de beide vrouwlieden als booze geesten hem op de hiel. „Welken weg ik ga,” had hij aan Jack gezegd, „ik kan stellig verzekerd zijn dat ik haar ontmoet.” — „Gij behoeft toch niet met haar te spreken,” had Jack geantwoord. „Nooit, nooit,” zeide Dick met tranen in de oogen, „wil ik weder een enkele zijlabe tegen haar uiten, doch wat baat dit; zij vervolgen mij immer en altoos. Dikwijls, eer ik het weet, staat een van beiden nevens mij en herhaalt mij dat de minste ontdekking wat in haar huis gebeurd is, zij mij als aan den moord schuldig zullen aanklagen, en wanneer ik niet van nu af aan haar elken Zaterdag avond de helft van mijn wekelijksch loon geef, zij mij aan de galg zullen brengen. Nog gisteren hebben zij mij dit beiden bezworen en morgen is het Zaterdag. Mijn arme Vader! mijn beste Moeder!”

Na deze mededeeling en herhaald verzoek het toevertrouwde als een diep geheim te zullen bewaren, daar elke verspreiding een geregteijk onderzoek en dit weder onmisbaar zijn dood ten gevolge hebben moest, was Dick troosteloos van zijnen vriend gescheiden, en eer den volgenden dag de zon over den armen, verleiden, bedrogenen, beangstigten knaap was onder gegaan, had hij de smart van een jong en bitter treurig leven in den vloed van de Theems begraven. Of hij met dit besluit des morgens zijns ouders huis verlaten, dan of zijne daad eene ingeving van het oogeblik zij geweest is niet te beslissen; hij was met den gewonen weemoed naar zijn arbeid gegaan. Hoe smartelijk hij echter onder den zielenangst leed, kon men uit deze omstandigheid ook nog opmaken, daar hij elken morgen zijne ontblijft had laten staan en zijne moeder hem den laatsten morgen nog een sixpence uit bezorgdheid had medegegeven, ten einde des noodig iets te koopen, en welke sixpence in hetzelfde papiertje gewikkeld nog in zijn zak werd gevonden.

De rondborstige, onopgesmukte en trouwhartige verklaring van Jack had op al de aanwezenden een diepen indruk gemaakt. De Gezworenen spraken over den verdronkenen het edict van oogenblikkelijke waanzinnigheid uit, vorderden van den Register alles aan te wenden om de beide vrouwen te ontdekken en een geregteijk onderzoek aan te vangen.

Maar ofschoon het noch aan bekendmakingen, noch aan herhaalde pogingen der politie door middel van welbeloonde privat-personen ontbroken heeft, zoo is tot heden te vergeefs op een gewenschten uitslag gewacht. De zwarigheden aan de nasporingen verbonden zijn in allen gevalle zeer groot, daar het niet alleen aan elke opheldering tot ontdekking der misdaad ontbreekt, maar ook dezelve is gepleegd in dat gedeelte van London, 'twelk men zien moet, om zich te overtuigen, dat het hier den misdadiger even zoo gemakkelijk is, zich aan het bespiedend oog der justitie te onttrekken, als bezwaarlijk voor deze, zelfs met opoffering van hun eigen leven, hunne plichten te vervullen.

W. S.

BOEKDRUKKUNST.

De heer P. O. C. VORSELMAN DE HEER heeft in de Konst- en Letterbode een brief geplaatst, gedateerd 3 Augustus 1835, in welken hij aan allen, die er belang in stellen, berigt geeft, hoe men aan gene zijde der Alpen over de Uitvinding der Boekdrukkunst denkt.

Vrij algemeen scheen men in Italie de Uitvinding aan Gutenberg c. s. toe te schrijven, toen voor eenige jaren, een Florentijnsch Regtsgeleerde Tommaso Tonelli, op eene reis door het Noordelijk Europa, zich eenigen tijd in ons Vaderland ophield. Deze verhaalt dat hoezeer hij, zich naar Haarlem begevende, in zijnen Guide vond aangeteekend, dat de Uitvinder der Boekdrukkunst in die stad geboren was, dit verhaal weinig geloof bij hem vond. Men toonde hem echter Koster's standbeeld en het gedenkteecken, en gaf hem een verslag van het in 1823 gevierde Feest. Nu besloot hij de zaak te onderzoeken en begaf zich bij kundige lieden. Bij zijne terugkomst in Italie heeft hij in het beste Tijdschrift drie verhandelinge doen plaatsen, in welke de zaak met duidelijkheid en nauwkeurigheid wordt ontwikkeld. Hij eindigt zijn verslag aldus:

„Wij gelooven dat de roem dezer Uitvinding aan LAURENS KOSTER niet kan worden betwist, omdat in zijn voordeel dienen de overlevering, de taal, in welke de gedrukte werken geschreven zijn, de merken in het papier, het bestaan van vele hier oude drukproeven in het gewest en de stad, waarin hij leefde, en eindelijk het getuigenis van vele kundige en geloofwaardige mannen, die in staat waren, uit den mond hunner tijdgenooten, de omstandigheden en bijzonderheden te vernemen der daadzaken, die wij hier boven vermeld hebben.”

Deze verhandelinge vonden in Italie grooten bijval en men heeft in een Siciliaansch dagblad het den Markies Vincenzo Mortillaro zeer euvcl afgenomen, dat hij, in zijn werk: *Studia Bibliografica*, aan Gutenberg boven Koster de Uitvinding toekende. De geleerde te Palermo wonende, heeft daarna aan den heer VORSELMAN verklaard, dat hij volkomen van zijne dwaling overtuigd was, en men thans in Sicilie geheel in het gevoelen van Tonelli deelde.

Het bovenstaande, zegt de briefschrijver, moge eenige troost geven aan hen, die zich geergerd hebben, over hetgeen onlangs in de *Bibliothèque Universelle*, Septembre 1834, stoutweg werd verklaard:

„L'Opinion, qui attribue à KOSTER l'invention de la typographie, a mérité un peu de crédit.”

De heer VORSELMAN sluit zijnen brief met deze opmerking:

„Als men begeert, dat de ontdekkingen onzer landgenooten door vreemden erkend worden, dan behoort men in de eerste plaats onpartijig te zijn in de beoordeeling van hetgeen door andere natien verrigt is. Dit noopt mij om te verklaren, dat ik uit Italie de overtuiging heb medegebragt, dat men de uitvinding van den Thermometer niet aan onzen landgenoot *Drebbel*, maar aan *Galileo Galilei* te danken heeft. 't Is zeker dat deze groote natuurkundige reeds omstreeks 1602 van dit werktuig zich bediende, terwijl *Drebbel* het zijne later, misschien niet voor 1621, bekend maakte. Ofschoon nu laatstgemelde van *Galilei's* uitvinding geheel onkundig geweest moge zijn, dat wij gaarne gelooven, zoo geldt ook hier, wat in gelijke omstandigheid door *Delambre* gezegd wordt:

„Les premiers inventeurs ont des droits, qu'on ne sauroit prescrire.”

„Gelukkig bekend is heeft de heer *Ortley* belangrijke resultaten getrokken ten voordeele van de Haarlemsche zaak en zal het gevoelen van *Junius* met nieuwe bewijsgronden steunen. Ruim twintig jaren houdt hij zich onledig met het onderzoek deswege.

H A I J D N.

Deze beroemde, onuitputtelijke, verheven Toonkunstenaar, geboren 1733 en gestorven 1809, componeerde van zijn achttiende tot zijn vijf en zeventigste jaar:

Ouvertures	113.
Stukken voor de Violoncel	163.
Divertissemanten voor verschillende instrumenten	20.
Marschen	3.
Trio's voor de Violine	24.
Solo's	6.
Concerten voor verschillende instrumenten	15.
Geestelijke Muzijkstukken	30.
Quintetten	83.
Sonaten	60.
Duo's	42.
Duitsche comieke Opera's	2.
Oratorien	5.
Schotsche Liederen	365.
Menuetten en Walsen	400.

Alzoo groote en kleine Werken te zamen 1331 stuks.

VERZINNING.

De catalogussen van boekverkoopingen van NÖMAN, te *Bommel*, plagten door de liefhebbers als curiositeiten bewaard te worden, wegens het *abracadabra* van bespottelijke namen van schrijvers en van overstaansbare titels van boeken, dat dezelve vervulde. Thans is dit aanmerkelijk verbeterd, ofschoon er nog genoeg leelijke flitsen van beide soorten overblijven. Doch op den catalogus van de auctie van dato 21 April is eene dwaling, die te fraai is, om ze niet te vermelden. Aldaar is, bladz. 51 no. 1250, het bekende werk van wijlen den beroemden Groningachen regtsgeleerde, Mr. Th. *Haakma Tresling*, verhandeling over (NB) het regt van beklemming, Gron. 1819, onder de rubriek van *genees-heel-, verlos- en scheikundige boeken*, en tusschen een paar boeken over de Verloskunde geplaatst. De catalogusflanser heeft hierbij zeker aan *beklemd breuken* gedacht.

R. T.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat, door haar te Amsterdam, op Donderdag den 3 September 1835, zullen geveild worden;

14748 Kranjans en Kanassers } Java SUIKER, liggende aldaar.
114 Kisten }

De Monstere benevens de Verkoop-Conditiën, zullen in tijds worden uitgegeven. Amsterdam, VAN DER HOUVEN, President.
den 31 Juli 1835. KOIJ, Directeur fungerend Secretaris.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat de najaars Veilingen der Maatschappij van 1835, zullen gehouden worden op de dagen en plaatsen, en bestaan zullen uit de artikelen en hoeveelheden, hieronder gemeld, als:

Te Amsterdam, op Donderdag den 17 September 1835.
420 Vaten NOTENMUSCAAT, liggende te Amsterdam.
280 dito dito, Rotterdam.
150 dito FOELIJ, Amsterdam.
120 dito dito, Rotterdam.
280 dito NAGELN, Amsterdam.
280 dito dito, Rotterdam.

Te Middelburg, op Dingsdag den 22 September 1835.
16,838 Balen JAVA KOFFIJ, liggende aldaar.

Te Amsterdam, op Donderdag den 1 October 1835.
101,505 Balen JAVA KOFFIJ, liggende aldaar.
9,670 dito SUMATRA dito, liggende aldaar.

Te Rotterdam, op Dingsdag den 6 October 1835.
84,846 Balen JAVA KOFFIJ, liggende aldaar.
10,610 dito SUMATRA dito, liggende aldaar.

De Maatschappij geeft bij deze aankondiging de verzekering, dat zij vóór hare gewone voorjaars Veilingen van 1836, geene andere Specertjen en Koffij, dan de bovengemelde partijen aan de markt zal brengen.

De Monstere der Specertjen zullen op Dingsdag den 18 dezer, en die van de Koffij op Vrijdag den 21 dezer verkrijgbaar zijn; terwijl de Veilconditiën in tijds zullen worden uitgegeven.

Amsterdam, VAN DER HOUVEN, President.
den 6 Augustus 1835. KOIJ, Directeur, fungerend Secretaris.

DE FAKULTEIT DER BESPIEGELLENDE WIJSBEGEERTE EN LETTEREN VAN DE UNIVERSITEIT TE GRONINGEN, verwittigt door deze de belanghebbenden, dat het Examen van diegenen, welke hetzelfde, ingevolge art. 150 van het Koninklijk besluit van den 2 Augustus 1815, no. 14, voor genoemde Fakulteit moeten afleggen, alvorens bij den Rector Magnificus der Universiteit te kunnen worden ingeschreven, op Dingsdag den 8 September 1835, des voormiddags ten 9 uren en vervolgens, zal worden afgenomen in de Senaatskamer der Hooze School; weshalve dezelve worden aangemaand, om op den bepaalden dag, des voormiddags ten 9 uren precies, voor de Fakulteit ten gezegden einde in de Senaatskamer opgemeld te verschijnen.

J. TEN BRINK, fung. Deken.

De ondergeteekenden berigten met hartelijke dankzegging aan de milde gevers, dat bij hen voor de acht Weduwen en negen en dertig vaderlooze Kinderen te Texel nog, zijn ingekomen de navolgende liefdegaven, als:

Uit Sneek, van den Heer S. f 3 : 00
Uit Bolsward, van N. N., een Coupon W. S. $\frac{1}{2}$ m, bij Feenstra, no. 3675 „ 12 : 37½
Uit Sneek, verzegeld onder adres zonder kenmerk „ 3 : 00
— door den Heer J. ten Cate Gonggrijp, bezorgd van eenen onbekende, een gouden vijf guldenstuk „ 5 : 00
— gekenmerkt Texel, H. Vos, „ 2 : 00
— van den Heer A. „ 10 : 00
— onder adres voor de Wed. en Kinderen te Texel „ 4 : 00
Vroeger reeds bekende ontvangsten „ 87 : 22½

Te zamen f 126 : 60

Sneek W. M. REINBACH.
den 20 Augustus 1835. W. VAN HAARST.

TOONEEL-BERIGT.

De ondergeteekende Directeuren, verwittigen door deze Bolsward's Ingezeten, dat zij, door bekome permissie, in den loop der aanstaande Kermis voornemens zijn, eenige TOONEELVOORSTELLINGEN te zullen doen opvoeren; durvende zich met een goeden uitslag dezer onderneming vleijen, als zijnde hun Repertoire voorzien van eenige der beste Treur-, Tooneel- en Blijspelen, welke, door de onvermoeide pogingen in de uitvoering, door het gezamenlijk gezelschap aangewend, al die genoegens zullen opleveren, welke men met blijheid, van dezelve verwachten kan. Zullende de aanvang nader per Courant, Biljetten en Rolverdeelingen worden bekend gemaakt.

W. G. WEDDELOOPER EN ZOON,
Tooneel Directeuren.

* * Getrouwd: HARMEN L. VISSER, en
Workum, ANNA MARIA BRUNGER.
den 19 Augustus 1835.

* * Heden verlost van een DOCHTER, T. BLAUW, Echtgenoot van Dockum, den 13 Augustus 1835. H. IJ. GATSONIDES.
HARLINGEN, den 19 Augustus 1835. Heden beviel mijne geliefde Huisvrouw, AAFKE VAN DER HEIDE, van eenen welgeschapen Zoon. S. MIEDEMA.
DOCKUM, den 21 Augustus 1835. Heden beviel van eenen Zoon, E. G. C. von EICHSTORFF, veelgeliefde Echtgenoot van Mr. A. S. TALMA.
Deze is tevens eene bijzondere kennisgeving, aan familie en vrienden, zoo binnen als buiten deze stad.

* * Mijne geliefde Echtgenoot I. WESTERBAAN, werd heden, door Gods goedheid, vijf voorspoedig, van een' Zoon verlost. W. MUURLING,
Stiens, den 21 Augustus 1835. Predikant.
SEXBIERUM, den 21 Augustus 1835. Heden verblifde de Algorde ons weder met de geboorte van een' Zoon. P. J. W. KNOLL Medicus.
A. S. ANEMA.

* * Heden verlost voorspoedig van eenen Zoon, RIEMKE BAKKER, Huisvrouw van Leeuwarden, den 23 Augustus 1835. H. MOLENAAR.
LEEWARDEN, den 23 Augustus 1835. Heden beviel zeer voorspoedig van een welgeschapene DOCHTER, AURELIA VLIETSTRA, Echtgenoot van J. B. de BEER, Drogist.

